

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1333/07
23.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Vukicom Latinović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije br. 0031-10412-680/2005 od 11.01.2007. godine, u predmetu novčane naknade, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, koje je doneto u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. 269/06 od 18.10.2006. godine, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Filijale BB br. 104-1924-5/03-0800 od 10.10.2005. godine, kojim je odbijen zahtev tužioca za nastavak isplate novčane naknade.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog nepravilne primene materijalnog prava. Navodi da se tuženi organ u osporenom rešenju pozvao na nalaz lekarske komisije po kome je oglašen sposobnim za rad od 01.03.2005. godine, a nije ocenio njegove navode i dokaze da je narednog dana kod tužioca nastupila ponovna sprečenost za rad, o čemu je obavestio provostepeni organ dostavljanjem doznaka izdatih od strane lekara specijalista. Ističe da ga niko nije upozorio da podente doznake nisu dovoljne za priznavanje prava na naknadu i osiguranje i da je potrebno da se obrati lekarskoj komisiji, pa smatra da je trebalo tužiocu priznato pravo na naknadu i osiguranje, posebno za period od 01.03. do 31.03.2005. godine. Predlaže Vrhovnom sudu Srbije da tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primenjeno materijalno pravo, i za svoju odluku je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga što je odredbom člana 116. tačka 2. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS", br. 71/03 i 84/04) propisano da izuzetno od člana 115. ovog Zakona, nezaposlenom se nastavlja isplata novčane naknade za vreme privremene sprečenosti za rad utvrđene prema propisima o zdravstvenoj zaštiti. Prema odredbi člana 115. stav 1. tačka 4. navednog Zakona novčana naknada isplaćuje se nezaposlenom 12 meseci, ako osiguranik ima staž osiguranja duži od 20 godina.

U članu 90. stav 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službeni glasnik RS", br. 18/92..101/05) propisano je da lekar pojedinac vrši ocenu privremene sprečenosti za rad do 14. dana te sprečenosti a od 15- tog dana do 30-tog dana - lekar pojedinac po pribavljenom mišljenju lekara specijaliste iz određene oblasti, odnosno kolegijuma lekara odnosno lekarska komisija.

Iz spisa predmeta utvrđuje se da je tužiocu prestao radni odnos u HK «Koštana» Vranje dana 26.11.2003. godine zbog otvaranja stečajnog postupka i da je ostvario pravo na novčanu naknadu u trajanju od 12 meseci, počev od 27.11.2003. godine. Isplata novčane naknade je produžena i po isteku roka od 12 meseci na osnovu nalaza lekarske komisije u kojima se konstatuje da je zbog bolesti bio privremeno nesposoban za rad zaključno sa 28.02.2005. godine, a počev od 01.03.2005. godine, oglašen je sposobnim za rad. Tužilac je 15.07.2005. godine podneo zahtev za nastavak isplate novčane naknade uz koji je priložio izveštaj lekara pojedinaca.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za nastavak isplate novčane naknade, jer privremena sprečenost za rad posle 01.03.2005. godine nije utvrđena prema propisima o zdravstvenoj zaštiti, kako je pravilno našao i odlučio tuženi organ.

Iz napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96).

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 23.11.2007. godine, U. 1333/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vukica Latinović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS